

Quadern de cultura

Declaració de bones intencions

**La Conselleria de
Cultura presenta
un ambiciós pla
d'actuació per al
període 1985-1987**

E programa de la Conselleria de Cultura per al període 1985-1987 preveu realitzacions tan ambicioses com la creació del Centre Dramàtic i la Filmoteca de la Generalitat valenciana, una Biblioteca Valenciana, diversos Centres d'Informació i Cases de la Dona, i la construcció d'un Museu Valencià d'Art Modern. Això, pel que fa a la infraestructura material.

En el terreny de les previsions de planificació política s'especifiquen en el pla un conjunt d'iniciatives destinades a la promoció del disc i la música valencianes, de la cinematografia —mitjançant la subvenció al doblatge i el suport a la producció—, de l'edició i del teatre.

Es tracta d'un programa en el qual s'han apuntat ja, en els últims mesos d'enguany, algunes de les primeres actuacions. La creació del Centre Dramàtic,

Cebrià Ciscar és el conseller que més sovinteja el contacte amb la premsa

amb nou local on actualment hi ha el cinema Rialto a València, el conveni de la Filmoteca i la presentació recent de l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM), en són algunes. Com també les ordres de suport al llibre, la cançó, el teatre i el doblatge de pel·lícules, promulgades en l'aniversari de la Llei d'Ús i Ensenyament. Tot indica que el departament s'ha decidit finalment a baixar al terreny de l'actuació cultural, després d'un temps de dedicar atenció preferent al camp de l'ensenyament.

Cebrià Ciscar, el conseller del ram, potser el membre del govern valencià que més sovinteja el contacte amb els mitjans de comunicació, féu lliurament de les 130 planes del programa als representants de la premsa, la ràdio i la televisió, en el transcurs d'un sopar celebrat dimarts, dia 18 de desembre.

Reforçat al Congrés del PSOE —ha entrat en la Federal—, Ciscar estigué més subtil i més eufòric que de

costum. Llançà un bany d'humilitat sobre el projecte paralitzat de televisió valenciana del conseller Blasco, davant la mirada atenta del nou director d'Aitana, Amadeu Fabregat; confirmà el presagi de la nova campanya de la dreita contra l'ensenyament del valencià, i anuncià, una vegada més, que ara s'obri un període d'aprofundiment de la política cultural: l'etapa plenament autonòmica, que en diu el conseller.

No concretat encara en molts dels aspectes, el programa —si més no, pel que fa a la declaració de voluntats— és important.

No resoldrà, és clar, les confrontacions culturals plantejades al País Valencià, no posarà llum en la crisi cultural del nostre temps, però, si aconseguix fer bé tot el que es proposa, posarà les bases d'una vertebració cultural que els valencians mai no hem tingut. ¿En quina mida hi ha massa retòrica encara? ¿En quina mida hi ha massa innocència i al·lèrgia a les polèmiques? Em sembla que en queda i en quedarà molt, de tot això. S'ha de comptar, invariablement amb les «condicions» polítiques del partit majoritari.

De moment, hem d'esperar només que l'any 1987 podrem veure-ho tot i que la societat i el País Valencià seran capaços de beneficiar-se'n. El de Nadal és, al cap i a la fi, un temps de bones intencions i d'esperances.

Tot el conjunt d'edificis de la Beneficència serà reestructurat i s'hi construirà el Museu Valencià d'Art Modern